

סיון: 71

והיבירה לרצון ה' - חלילה שנסגור את הבסטא הזה שנקראת ה'עולם הפרטי' לטובת 'העולם ההרדי'!!!

אגב, כשהתחילו את עלוני תמונות הרבנים אמר ר' דן סגל - כמדומני - שזה דרדור חמור מאוד של חיצוניות, שיש עלון שלם שעסוק רק בתמונות של רבנים בלי שום תוכן רוחני בעבודת ה'... סתם הרב הזה היה שם והרב הזה היה אצל הרב השני והרב הפלוני היה אצל הרב השלישי והרב הרביעי היה אצל השמיני... איך זה קשור אליי בפן הפרטי??? איך זה קשור אליי בפן הרוחני!!! הרי אני לא הייתי שם באותה התונה, איך זה אמור להשפיע עלי שיה' הנ"ל היה שם...???

בא ננח את זה לדעת, למה זה בכלל מעניין אותי (ואגב, זה גם מעניין אותי...) כי אני מרגיש קשור לרב פלוני וחשוב לי לראות שהוא יהי עם רב פלוני שזה כביכול גורם לו יותר חשיבות וכדו'... או שזה מבחינה פוליטית אמר שיש לו יותר כוח, ויותר השפעה... לא יודע בדיוק... אבל מה שבטוח שזה מעניין אותנו בתור פוליטיקה, ולא בתור שזה מוסיף לי יראת שמים וכדו'... ואם כן אין בעיה, כי יש אנשים שמעניין אותם פוליטיקה זאת מציאות! אבל הבעיה היא אחרת:

מי שלא מודע לעצמו, ומשקר את עצמו שזה מעניין אותו רק בגלל יידישקייט... לא!!! זה לא כבר שקר עצמי, זה מסוכן!!! כל עוד שאתה יודע שזה מעניין אותך בגלל כל מיני תחושות רגשיות כאלה ואחרות אין שום בעיה... אבל כשאתה מתכחש לכל מיני חלקים שבך ומספר כאלו זה מגיע ממקומו רוחני וכו' זה בעיה... אל תשקר את עצמך - כל הצרות שבעולם מגיעות מזה! [ואגב, בדורנו זו אולי המלחמה הקשה ביותר, לעמוד מול ההתכחשויות הפנימיות...]

נחזור לנושא שלנו: אנחנו בדור שהיצר נלחם [כמו תמיד] אבל כעת הוא הוסיף גם את עניין החיצוניות המוגברת, וענייני 'היה' צ' [יש זמר היום שיכול להצליח בלי 'איש שיווק'???] וענייני הפרסום: זה שוטף לנו את המוח ומזכיר אותנו לגמול שנקרא - חיצוניות - דרמות - תפאורה - צבעים - דמיונות - תשאלו מי שעובד בפירסום - כל מה שיש שם זה כמיות של 'עולם הדמיון' וכמיות של צבע ומלל ווירטואליות ו'שקר'... אבל לא 'אמת'!! לא 'ענוה'!!! לא פנימיות!! ולכן גם אני וגם אתה עסוקים אוטומטית רק בדברים שעושים 'רעש', כי מי שלא עושה רעש לא מכירים אותו [מכירים את המשפט הזה???]!!! 'רעש' 'בלאגן' 'צבע' 'דרמה' 'מסכים' - או בסדר זה הדור, אבל שלא ניקח את זה חלילה לחיים שלנו, שלא נעריך את עצמנו לפי אמות המידה הללו!!!... שלא נעריך את עצמנו רק לפי "כמה דפים סיימת השבוע", "כמה ש"ס סיימת בחיים" "כמה כסף תרמת לקופת הבאבות" "כמה שנים אתה כבר עוזר לפלוני ולאלמוני" - לא!!! לא ככה מודדים אנשים, ולא ככה אתה מודד את עצמך...!

ראשית: הקב"ה לא אוהב אותך תמורת הישגים!!! הקב"ה אוהב אותך בכל מצב, כמו שאבא אוהב את בנו ללא קשר לרמת הישגים שלו, וגם כשהבן שלו ללא הישגים בכלל ואפילו כשהוא תינוק קטן בלי שום יכולות הוא אוהב אותו ללא תנאי! זה הדבר הראשון!

שנית: לאחר שתבין שה' אוהב אותך באמת [ולא כשיטת 'שלם וקח' - כמה נתת לי, כמה אני אוהב אותך...!!! זה שלב שלוקח לפעמים הרבה זמן...] צריך לדעת כיצד להעריך את עצמך... האם אני מעריך את עצמי בגלל הישגים חיצוניים ודרמטיים, או גם על דברים עדינים וקטנים, וגם על דברים שלא נראים לעין בכלל, או שאין בהם צבע... דוגמא: האם הערכת את זה שהתפללתי היום במניין? או: האם הערכת את זה שהלכתי המושיט פסיעות לבית כנסת [שכר פסיעות קטן בעיניך???] או למשל - האם אני מעריך שעשיתי קניות לבית שלי [זכיתי במצוות חסד חשובה ונשגבה ביותר, וכידוע שבחסד גם ללא מונית מצוה השכר מתקבל במלואו - הפך חיים] או למשל שאמרתי 'אמן'!!! מה??? זה קטן בעיניך??? חבוש... מי שמקטין את הדברים האלה הוא על גבול האפיקורס... כי הקב"ה מחשיב את זה כל כך... ודבר שני הוא משחק לידי היצר הרע שמספר כאלו שהעולם שלנו נקמה רק במעשים נעזים ובקפיצות ממוטס! מה תתאם!!! הקב"ה לא ברא את עולמו בשביל שכול יום נקפץ ממוטס אחר, או שנסיים כל יום מסכת אחרת... אין כאלו ציונים בתורה [לפחות ממה שאני מכיר] יש ציונים לעבוד את ה' ביישוב הדעת ונועם, ולעיתים כשקשה להתאמץ יותר ובכול המוח!!! [ראיתי בחבורת 'ברכיו משכיל' שהוציאו תלמידי הרב ברוך זצ"ל משיחותיו (משותף) בישיבת וולפסון] שאמר: שלמה המלך אמר 'דרכי דרכי נועם וכול נתיבותיה שלום' - כל נתיבותיה זה אמר כל הדרכים וכול המצוות של התורה - יום כיפור - ראש השנה - כולם הם: שלום ונועם! אם לנו לא נועם... צריך לבדוק, אולי היצ"ר נכנס לתמונה...]

בכול אופן אנחנו צריכים להעריך את הדברים הקטנים והעדינים האלו שאין בהם הרבה רעש וצלצולים, ולא עושים עליהם איה 'סיום' גדול והגיגי! על כס קטן שהצלחת לעצור [ואפילו חלקים קטן ממנו] ועל כל דיבור שהצלחת לעצור ואפילו חלקים קטנים, ועל כל ההתגברויות הקטנות שיש לנו בלב - ואף אחד לא יודע כמה מאמץ הן דורשות, כמה ה' שמת, כמה הוא מאושר, כמה שהוא דואג את זה - ודווקא! דווקא בגלל שזה לא מדובר! דווקא בגלל שזה לא נושא - זה יותר אוהב אצלו שבת שלום!

שאלה: יש מצוה להתחזק באמונה??? איפה זה כתוב??? דאורייתא או דרבנן? רגע, ואם זה דאורייתא כמה מצוות 'עשה' מקיימים בזה??? שאלה נוספת: 'מה גדר המצוה', דהיינו: מה נקרא להתחזק באמונה - לשמוע סיפורי אמונה, להגיד לעצמי בלב - 'הקב"ה עושה הכול, והוא עשה לי את הפאשלה הזו' או להגיד "הקב"ה אוהב אותי והוא עשה זאת לטובתי!!!" או בכלל משהו אחר, כגון, שאם חס ושלום מישהו הויק אותי, או אני לא מחזיר לו בגלל שאני אומר שאם פלוני גרם לי העוול הזה - זה הקב"ה! ואולי כיוון נוסף: אולי כתיבת 'עלון' על אמונה - זה גם חיוק באמונה - וגם בזה יש מצוה דאורייתא??? ואולי בכלל ללמוד הלכות 'אמונה' בשו"ע... רגע יש כאלה הלכות בשו"ע??? לא!!! אז איפה יש? איך מקיימים את המצוה הזו, מישהו יודע? האם כל פעם שאני מכניס למוח שלי ש'הקב"ה עשה את זה' - קיימת את המצוה??? ואם כן, למה לא למדדים הלכות 'אמונה' ולמה לא מתעסקים בזה יותר???

תראה יענקי - האמת שאתה שואל טוב!!! קודם כל אתה צריך לדעת, שלשאלו זה טוב!!! אם אברהם אבינו לא היה שואל שאלות, אנהנו לא היינו איפה שאנחנו נמצאים היום! כל מה שיש לנו - זה בגלל שהוא שאל - ולא פחד!!!

דבר נוסף: אני מתנצל, אבל אין לי תשובות לכל השאלות הקודמות ששאלת... אולי חלקן יש, אבל לא לכולם!!!

דבר נוסף: בקשר לשאלה - "אם אמונה זה דאורייתא וזה מהותי, מדוע אין על זה הרבה דגש, זו שאלה נהדרת!!!"

אספר לך סיפור, לפני בערך עשר שנים הייתי אצל הצדיק ר' דוב יפה זצ"ל ושאלתי אותו שאלה על דבר שקרה באותו הזמן! מה קרה? היו אנשים שהפיצו תמונות של רב חשוב בצורות פחות נעימות ומכבדות, שאלתי אותו כיצד זה קורה???

וכן הוא השיב: 'כשהייתי בחור שאלתי את ר' צבי פסח פרנק זצ"ל רבה של ירושלים, אם 'חרו' בלימוד הוא כל כך חשובה והכרחית, מדוע 'העולם' לא מספיק משקיע בזה???

וענה לי ר' צבי פסח: הייצר הרע הוא חכם מופלג והוא יודע איפה להשקיע את עיקר המלחמה!!! [וכן הוא התכוון לענות לי כמה ששאלתי שבזיו את אותו רב גדול, שזהו עורמת היצר שמכשיל אותנו בדברים הכי חמורים ומסוכנים, ומשאיר לנו לפנה לבד בדברים פחות קריטיים...]

ואכן כך אני מתכוון לענות בקשר לשאלה - מדוע לא תמיד עושים כזה עניין מהאמונה... 'הייצר הוא אייבער הוכם' - והוא יודע היכן להשקיע...! [כן היה לשוני בערך]

ואגב, אם תשים לב, כל העניינים של העבודה הפנימית של האדם לא כל כך מדוברים, ולא כל כך מוערכים כיום!!!

למשל: אנחנו נוטים להעריך אדם שסיים ש"ס כן וכך פעמים [ובצדק] על התמדתו הנפלאה... אבל כמה פעמים לטשטן עין להעריך אדם שמייסד את לבבו ומתאמץ מאוד לא לנעוץ למשל... או להתחזק באמונה גם בזמנים קשים ממש! [כגון 'פטייה' של קרוב...] או כל מיני טראומות שאדם עבר והשאירו לו צלקות לא נעימות בנפש, כמה אנחנו יכולים להעריך אדם כזה שלמרות הכול ממשיך לעבוד קשה יום יום ולגדל את עצמו ומשפחתו... או למשל אדם חילוני שהגיע מרחוק רחוק והחל להתקרב - מי יודע כמה קושי זה להיפרד מהעולם הנ"ל ולעבור לעולם 'אחר' - וכמה אכזבות יש לו בדרך, וכמה פיתויים, וכמה מורכבויות במשפחה זה מביא... מישהו פעם חשב כמה יש להעריך אדם כזה... אז דאי שאנחנו אומרים כל הקבד וכי' אבל אנחנו ממשיכים רגע אחריו... כי אנחנו מעריכים יותר דברים 'חיצוניים'!! דברים חיצוניים יותר קל לראות ויותר קל להתגשש, ויותר קל להעריך, אבל דברים דקים שבעומק הנפש של האדם - קשה לראות אותם - ולכן קשה להעריך, כי מה לעשות, אנחנו בשר ודם, ואנו נוטים ללכת אחרי ראות העיניים!!! [אני זוכר שכשנפטר הר' אורי זוהר זצ"ל, הייתי בישיבה מסיימת, ושם הגיע הלבר תלמיד חכם גדול, והוא אמר: השבוע נפטר אחד מגדולי הדור!!! כולם החלו לגרד במצב... על מה הוא שח... לא היה מובן... ואז לאחר כמה שניות הוא הסביר: 'אדם גדול' לא נמדד לפי 'מותנות' ו'הישגים' - אדם גדול נמדד לפי 'צעדים'!!! כמה צעדים הוא עשה בחייו - והרב אורי זוהר הוא אחד מאלו שעשה הכי הרבה צעדים בחייו בדורנו]

לכן, אני רוצה להסביר לך שבכלל כל ההתעסקות שלנו סביב הדברים שניכרים לחוץ [כגון: סיומי ש"ס, פתיחת גמיו"ם, פתיחת 'מערכות קדושה', פתיחת מוסדות להצלת הדור וכו'] הם טובים ונפלאים, אבל חס ושלום - שנחשוב שכאן מתחילה ונעמרת העבודה שלנו! הרי ידוע מה שאמר רבי ישראל סלנטר זצ"ל [כמדומני]: שיותר קשה לעבוד על מידה אחת מאשר לסיים את כל הש"ס כמה פעמים!!! אז נכון, אנחנו לא יודעים כמה כל אדם עובד על מידתו, ולא יודעים תמיד כמה אדם מתאמץ בכול תחום, אבל חס ושלום שאנחנו כלפי עצמנו נטבח את העבודה בעניינים האלה - בענייני המוח - בענייני ההתבוננות - בענייני הבדיקה העצמית - בענייני הבחינה הממושכת כלפי עצמי - בענייני החשיבה המקורית שלי